

[Finansministeren.]

er da klart, at sådan vil vi bære os ad, og at vi vil svare, og der er ikke noget arrogant i, at vi ikke kan svare i dag, for vi må dog have lejlighed til at drøfte de synspunkter, som hr. J. O. Krags brev giver anledning til, og vi har først set dette i morgenaviserne, og vi har vistnok været optaget ret længe herinde i dag.

Så er der 3 års budgetterne. Ja men hr. Lysholt Hansen tror da ikke, at de 3 års budgetter er udarbejdet, og at det er noget, vi går og skjuler for folketingset. Vi er nu ved at vedtage finanslovsforslaget for 1968-69, og vi skal derefter i gang med planlægningen for 1969-70 i de kommende uger og måneder, og som hr. Damsgaard sagde — og det er tilstillet finansudvalget — har vi den 15. marts sendt et cirkulære ud til styrelser og ministerier om de almindelige retningslinjer for budgetoverslagenes udarbejdelse både for 1969-70 og for de næstfølgende 3 år, så vi kan komme med en 4 års plan med budgetoverslag for 3 år og finanslovsforslag for 1 år. Men hvad den skal indeholde i enkeltheder, hvordan den skal stilles op konto for konto, det kan vi da ikke sige noget om, for det ved vi ikke noget om. Vi kan sige, hvilke mål vi tilsigter med denne budgetpolitik, og det har jeg forsøgt at sige: at vi tilsigter at bringe den i overensstemmelse med den forventning, vi har om produktionsstigningen, så skattebyrden ikke skal yderligere belaste samfundet.

Jeg kan ikke se, at der er noget arrogant i at svare på den måde; hvad skulle jeg egentlig ellers kunne svare på dette tidspunkt, hvor det gamle finanslovsforslag skal vedtages? Man skal jo også være forsigtig med at svare på noget, man ikke ved noget om. Folketinget er i hvert fald ikke tilfreds med at få forkerte svar. Jeg tror, at det, der gnaver hr. Lysholt Hansen både her og i finansudvalget, det er, at han har svært ved at tilpasse sig de vilkår, vi har måttet sidde under i de sidste 14 år, nemlig til oppositionens vilkår. Han tror faktisk, han skal med i regeringsforhandlingerne, og hvis han ikke deltager i regeringsforhandlingerne, så han er med fra starten, så synes han, der er noget forkert. Vi har måttet sidde og vente og vente, indtil den tidligere regering var færdig med sine overvejelser, og vi lærte, at en regering må have lov til at afslutte sine

overvejelser, og vi måtte vente på budgetoverslagene; indtil de blev fremlagt her i folketingset i et orangegult hæfte; så først kunne vi drøfte det. Og sådan må den nuværende regering naturligvis også have ret til at afvente forslagene fra styrelserne, fra de enkelte ministerier og drøfte dem indbyrdes, afpasse dem til den samlede økonomiske politik og så trykke dem og fremlægge dem i folketingset.

Hr. Ømann spurgte mig, hvad regeringen ville gøre, hvis ledigheden vedvarer, om vi så vil fastholde den økonomiske politik, eller vi ville lempe den. Der vil jeg gerne sige, at for mig er der i hvert fald ingen tvivl om, at hvis ledigheden skulle vedvare, så må den økonomiske politik begribeligvis lempes; det er jo også derfor, man netop i sin tid fremhævede merværdiafgiften som et konjunkturpolitisk middel.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne sige til hr. Kai Moltke, at selvfølgelig kan der gives henstand med udpantning, også for så vidt angår de arbejdsløse. Jeg har i øvrigt forstået, at man i almindelighed giver henstand med udpantning over for arbejdsløse, i alt fald gør man det overordentlig mange steder.

Må jeg dernæst sige, at jeg tror, vi er nået til en forståelse, hr. K. Axel Nielsen og jeg, og jeg kan sige hr. Ømann og jeg også, og den forståelse, jeg mener vi er nået til, er den, at der lovgivningsmæssigt intet urigtigt er i det, der er sket. Men naturligvis, dets politiske hensigtsmæssighed har vi forskellige meninger om, og den går jeg ud fra at vi vil vedblive at have forskellige meninger om — det følger vel allerede af de forskellige pladser, vi indtager her i salen.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Hr. Lysholt Hansens bemærkninger om optionsordningen gør det nødvendigt for mig at sige, at sådan som hr. Lysholt Hansen foreslog, kunne man ikke stille sig, hvis man ønskede at få optionsordningen. Det, der var forholdet, var jo, at Saabfabrikkerne i forbindelse med kontraktaftalen om den ene eskadrille tilbød, at vi kunne få den anden eskadrille til en reduceret pris, hvis vi nu og i forbindelse med kontrakten indgik en optionsordning. Men det er fuldstændig rigtigt, som fru Grethe Philip sagde, at denne